

Nový Jeruzalém č. 8/2014

Zpravodaj pro 176. prosebnou mariánskou pouť,
která se bude konat (dá-li Pán Bůh) v **Olešné - v středu 13. srpna 2014 v 18 hodin.**

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Oslavici

V pondělí 14. července přijelo a přišlo na pouť NJ do Oslavice pět autobusů, auty a pěšky asi 350 poutníků. Svátost smíření udělovalo 9 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních

3) o vzrůst víry v našem kraji 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách

5) o život těla a duše pro všechny počaté děti 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání P. Mgr. Karla Satorii na pouti NJ v Oslavici:

Jak jste si jistě všimli, pozval jsem dva bratry, aby usedli na lavici svědků, **svaté Cyrila a Metoděje** – slavili jsme je před pár dny. Protože celá ta **myslenka, která vás už po léta spojuje, je nesena rozjímáním a starostí o povolání.** Já bych chtěl, abychom se dnes ještě nad tímto zamysleli. Protože **jde opravdu o základní a kritický bod. O bytí a nebytí Božího díla.** Opravdu, protože Bůh ve svém nepochopitelnosti tak moc **vložil svoje dílo do rukou lidí.** Vás – nebo nás - vždy přivádí na určitá místa tady na Vysočině **prosba a starost o Církev.** To je samozřejmě obrovsky chvályhodné. Ale je důležité si něco uvědomit. **Vždy se to děje při slavení Eucharistie.** Vy zde nejste shromáždění proto, abyste **prosili o povolání, o Církev.** Jste zde svoláni, **aby vás Bůh posílil a posílil ve vás svůj život.** To je důležité. Máme na mysli povolání. Když se řekne povolání, člověku většinou přijde na mysl počet kněží, farností. Přijdou mu na mysl služebníci. **Ale to základní, o čem je důležité, abychom přemýšleli, je naše vlastní povolání.** To, je to od čeho se odvíjí všechno ostatní. **Každý z nás je povolán.** Ano jsou různé služby v Církvi – jak nás učí apoštol. Ale **není většího povolání, než povolání křesťní.** Žádné, ani kněžské nebo biskupské, se mu nevyrovná. Ten, kdo je pokřtěn je pomazán Duchem Svatým. **Neexistuje nic silnějšího.** Neexistuje žádné větší vyvolení. **To ostatní je ve službě tohoto. Je dobré,** abychom přemýšleli, abychom se modlili tak, jak nás k tomu vyzývá Písmo: „**Proste Pána žně, ať pošle dělníky na svou žně.**“ Ale především, abychom tu prosbu obrátili na sebe. Abych o sobě přemýšlel a rozjímal. **Co se děje s mým povoláním? To je v dané situaci rozhodující. Starej se o sebe.** Tím se nejvíce postaráš o vše ostatní. Starej se o to, aby se tvé povolání naplňovalo. Moje povolání. Povolání každého z nás. Co to je to křesťní povolání? **To je opravdu zadání na celý život.** Ne v tom smyslu, abychom se ho nezřekli. **Ale abychom ho naplňovali,** jak se dnes říká – realizovali. Co to je? Copak to jde? Byl jsem pokřtěn – dne toho a toho, v kostele toho a toho svatého, u toho a toho pana faráře. Takhle se to může zdát jako něco konečného, ale stačí jenom se zamyslet co to křest je. Co to je za povolání. Když čteme Písmo, zvláště evangelista sv. Jan nás na toto upozorňuje. Víš co to je? **Křest je nošení do života Boha.** A toto, když slyším, tak mě to už dává způsob a možnost jak přemýšlet co dál. Nošení – **to znamená, že mohu být více či méně ponořen do tvého života Bože. Že mohu více či méně uskutečnit tvoji vůli, která je, že chceš žít mým životem.** Ježíš jasně ukázal, co Bůh chce. Bůh se chtěl - a v Ježíši to učinil – chtěl se vtělit. Nechtěl žít s lidmi, jako ten, který je kdesi nahoře, ale chtěl žít ponořen do života člověka. **My se modlíme za povolání v církvi. Cítíme jak je to důležité, aby byli hlasatelé, aby byli pořádní, aby milovali svoji službu, aby jich bylo dost.** Ale především, jak se říká a je možno to použít – neustále koukat, jak je to před mým prahem. Co moje povolání? **Abych se o cosi nestaral a to své nezanedbával.** V té modlitbě, kterou začala dnešní mše svatá, je něco důležitého. Moje povolání má přinejmenším **dvoujízový rozměr. Ty Bože a já. Náš vztah – mé nošení do tebe a Tvé nošení do mého života. To je ta vertikála. A potom horizontála.** Ti dva bratři, svatí Cyril a Metoděj, jsou slaveni z toho důvodu, že **pochopili, že z jejich vztahu s Bohem se má mít dobře jejich bližní.** Že to není jejich osobní věc, protože ten bližní ke mně patří. A patří ke mně způsobem, který mě až děsí. Slyšíme i taková slova, že jeho krev bude vymáhána z mých rukou. Že to není jeho věc, že **já budu**

dotazován – kde je tvůj bratr, který tě **tolikrát potkal, který těolikrát slyšel.** Co v tobě potkal? Co slyšel a co viděl? Naše povolání je také povolání misijní. Naše Církev nebo stav, osud Církve v naší zemi – to skutečně neleží, nestojí a nepadá na počtu kněží. **Písmo Svaté nás učí, že Církvi jsme my.** To je hodně důležité, tomuto porozumět. Vy si pamatujete z katechismu – **při křtu – se člověk stává Církví.** Byl jsem naroubován na tělo Církve. Je třeba vědět a mít jasno v tom – co to je Církev. Krásně to bylo řečeno slovy **Církvi Bůh miluje svět.** Toto je pravda o Církvi. Církvi chce Bůh milovat svět. Úlohou Církve je přesvědčit svět, že je dobrý, že je hoden Boží lásky. **To je můj úkol, nikoli svět soudit, nikoli se před světem bránit, ale přesvědčovat, že je dobrý.** Protože, když jej tvoří Bůh, tak říká: „Je dobrý.“ Víte, že když se narodil Ježíš, ta krajina se rozezněla hlasy andělskými. Oslavujícími lidmi dobré vůle. To je ta úloha, **to je ten další rozměr mého povolání. Být člověkem dobré vůle,** který je opakem škarohlída. **Člověk dobré vůle je ten, který tak dlouho hledá, až něco dobrého v tom druhém nalezne.** Jak moc tito lidé ve světě chybí. Jak moc jsou pro zdraví lidské společnosti důležití. **Shromáždila nás zde, sestry a bratři, dobrá starost. Starost o povolání.** Na prvním místě, ať je to starost o moje povolání. Co se s ním děje? Jak se nořím do života tvého Bože? Jak moc mně záleží na mých sestřích a bratřech? Jak moc se může svět ode mě milován? **To jsou ty věci, které - ať na přímluvu Panny Marie – vložíme do srdce a rozjímáme o nich.**

Po zaplacení autobusů a nutné rezie zůstalo **2 670 Kč,** které jsme darovali na stavbu památníku sv. Zdislavy v Křížanově. Pán Bůh zaplat'. Poděkování patří také místnímu faráři otci Lukášovi, paní Anežce a všem farníkům z Oslavice, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.

Představení hlavního celebranta NJ v Olešné, kterým je P. Mgr. Jacek Kruczek, farář v Přibyslavicích, Okříškách a Červené Lhotě:

Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia. Věk – Narodil jsem se před 40 roky v Limanové (Polské Beskydy) v Polsku. Po základní škole jsem absolvoval gymnázium, po něm nastoupil do kněžského semináře v Tarnově. V roce 1999 jsem přijal kněžské svěcení a od roku 2004 působím v Brněnské diecézi. **Otče, co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů?** Moji rodiče přijali 5 dětí – čtyři chlapce a jedno děvče. Vnímal jsem u nich úctu ke každému člověku, velký vliv na mě měl pohled na klečícího tatínka při modlitbě. **Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem?** Od dětství jsem ministroval - a příklad mého pana faráře. Pomáhal mi od dětství přes seminář i v ranném kněžství. Za jeho působení vyšlo z naší farnosti 18 kněží. **Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem?** Náš pan farář - P. Richard Stasik. Dnes mu je 67 roků. **Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější?** Nejkrásnější pro kněze jsou chvíle ve zpovědnici – kdy pomáhá člověku k uzdravení a zprostředkuje dar Božího milosrdenství a potom očištěného, povzbuzeného ho poslat do další etapy života. **Co může věřící člověk dělat pro to aby vzrostla víra v jeho okolí?** Mělo by na něm být vidět a poznat, že je šťastným dítětem Božím. **Prožíváme rok rodiny – co je pro rodiny podstatné, co potřebují, čím může církev rodinám pomáhat?** Zapojit do života farnosti celé rodiny, pracujeme s dětmi a za nimi přijdou rodiče. Děti nakonec přitáhnou rodiče. Kdysi to bylo naopak – rodiče vedli děti, dnes přivádí děti rodiče. **Kde vás nejvíc „tlačí boty“?** Bolí mě, když rodiče dají pokřtít své dítě a tím to vše končí – místo, aby to byl začátek jejich života s Bohem. Slibí výchovu ve víře a svůj slib Pánu Bohu neplní. **Co Vám udělalo v poslední době radost?** Svatá zpověď a sv. přijímání člověka po mnoha desítkách let. **Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky, která bude na pouti NJ v Olešné obětována na příspěvek pro děti a mládež při pěší pouti na Velehrad?** Zeptal jsem se jáhna LK, jaký by byl jeho návrh. Jeho odpověď: „*Na prvním místě je třeba zaplatit autobusy a nutnou režii akce. A potom – co zůstane? Tak jako každý rok v této době se snažím při organizování pěší poutě na Velehrad z naší oblasti získat od dobrodinců peníze na to, aby povinné příspěvky pro poutníky – doprava zavazadel, nutná rezie, nápoje a cesta autobusem domů - co nejméně zatížila rozpočty rodin. Díky dobrodincům mohou děti platit polovinu a děti z početných rodin (v naší oblasti mezi ně počítáme ty, které mají 4 a více dětí) nic – viz pozvánka na 14. PPnV. Rád bych Vaším prostřednictvím tento úmysl podpořil.*

Rok rodiny - rodina a duchovní povolání – (5) – odpovídají rodiče duchovních:

Rodiče: Vladimír a Alena – děti: P. Pavel a Petr. **1. Když jste plánovali společný život – kolik jste chtěli mít děti?** Dvě. **2. Napadlo Vás, že by z Vaší rodiny byl kněz?** Určitě ne. **3. Pamatujete, co jste cítili, když Vám syn oznámil zprávu o povolání stát se knězem?** Byli jsme překvapení. Proč? Před maturitou jsem se syna zeptal, zda se nebude hlásit do semináře. Tehdy řekl, že ne. Po roce se přihlásil a řekl, že před rokem si ještě nebyl jistý, zda ho Pán volá a neměl odvahu. Děkuji za odpovědi.

Rodiče – děti. Jak začít, aby nová generace se přiblížila a žila Božími intencemi? Pro nás lidi, i když přijaté křtem do Církve, a tím dětmi Božími, bez Boží milosti se nemůže uskutečnit. Jak si získat tuto milost? No, spojením s Tvůrcem svátostmi, modlitbou, obětí a tím, že o to stojíme. Křesťanské manželství a rodina je k tomu určena. Chce-li to Bůh, ke svátostnému manželství patří děti, které jsou dílem Božím i muže a ženy. Křesťanským rodičům je zvláště uloženo předat dětem **dědictví víry, bez které se nelze líbit Pánu.** A na to minulá generace zapomínala. Manželé, kteří nežijí ve společenství s Církví a tím s Tvůrcem-Bohem modlitbou a svátostně (nejen matka, ale i otec), mají malou šanci vychovat děti v dědictví víry. Zkuste to, s pomocí Boží, žít celodenně v kontaktu s Bohem. Ne, abyste nic nedělali a jen se modlili, ale svou činnost obětivali „ke cti a chvále Boží a ke spáse nesmrtelných duší“. Začínat den modlitbou, po celý den se spojovat s Bohem a svatými **střelnými modlitbami** a večer den zakončit děkovnou modlitbou a ve zpytování svědomí odprosit za vše, co jsme slabostí i nedbalostí zanedbali. Děti, již od nejútlejšího věku k modlitbě i účasti na bohoslužbách ve společenství s farní obcí berme sebou. Jaké děti vychováme taková bude příští generace. Otče, Synu a Duchu Svátý, prosíme tě, o tvé Dary a milosti při plnění našich úkolů a povinností. I Panno Maria a všichni naši svatí proste za nás.
Bratr Klement Maria

Válka a Bůh míru. (Z pastýřského listu pražského arcibiskupa Dominika kardinála Duky k příležitosti 100. roků od začátku 1. světové války)*Chci upozornit na to, jak tato válka poznamenala dějiny lidstva, které jsou dějinami viny, odpuštění a spásy. První válka světová představuje šok a morální zlom. Milionové počty padlých a jejich anonymita zpochybnily hodnotu lidského života. Co záleží na jednom vojákovi? Poslušnost rozkazům pod hrozbou smrti zpochybnila pojem zodpovědnosti a tím i lidské důstojnosti a sebeucty. Není divu, že po skončení války došlo k dvěma reakcím. Prvou byla snaha vzpomínku na ni vytěsnit, odkázat ji do minulosti. Druhou byla víra, že něco podobného se nemůže opakovat. Dnes víme, že se to do dvaceti let opakovalo v podobě větší a nelidštější. Je třeba důrazně říct, že podobné věci se opakovat mohou a že obdobným způsobem i vznikají. Situace na Ukrajině je jak v rámci lokálním, tak v přístupu velmocí nebezpečně podobná situaci na Balkáně v předvečer 1. světové války a výroky některých politiků skoro totožné s výroky v předvečer 2. světové války. Jak je to možné? Děje se to právě proto, že děsivé vzpomínky chceme vytěsnit a zapomeneme, z historie se nepoučíme a opakujeme smrtelné chyby. Miliony mrtvých, kteří varují, nechceme slyšet. Položme si další otázku. Jak tento nespočetný zástup vyzývající nás k uchování míru vznikl? Vznikl tak, že pyšná, všemu nadřazená chtivost moci odmítla a umlčela hlasy míru. Je málo známo, že dopis papeže Pia X., v kterém doslova na kolenou prosil císaře, aby zabránil válce, byl zadržen v generálním štábu a nebyl doručen. Je cti naší arcidiecéze, že arcibiskup Skrbenský se veřejně postavil za ještě jiné papežovy výzvy k míru. Byl kvůli tomu odstraněn z pražského stolce. Je také málo připomínáno, kolik mužů bylo ve všech zúčastněných zemích popraveno za vlastizradu, protože odmítli z nábožensky motivované lidské zodpovědnosti zabíjet na povel.*

První světová válka nastolila dvě vážná témata. Otrásla vírou v dobrého Boha. Jak se na to mohl dívat?! Bůh je Bohem míru a zve ke svému míru i všechny lidi. Lidé válčí ze své vůle, ne z vůle Boží. Katolická církev ani jiné křesťanské církve nežehnaly zbraním, ale s úzkostí se modlily za vojáky a vkládaly je do Boží ochrany a Božího milosrdenství. Otrásla také pojmem mír, protože byl porušen tak silně, že dosud nebyl plně obnoven. Kladu si otázku, co vlastně je mír a jak k němu dospět. Snad všichni lidé tuší, co to mír je a dovedou mluvit o okamžicích, kdy ho pocítili. Definovat mír se však nepodařilo. Důvod je zřejmý. Chceme mír nařídít v rámci sporů. Vždy nám vyjde jen jakási neválka. Křesťané vždy hledají poučení v Bibli. Tam se dovídáme, že skutečný

mír není pojmem pozemským ale vlastností Božího bytí. Mír je harmonií tří Osob v jednotě Boží Trojice. Dále nám Písma říkají, že jsme k němu pozváni nabídkou odpuštění. Skutečný mír je stav vzájemného sebezpřijetí. To ovšem nastává aktem odpuštění a vzájemného smíření... Smíření musí vzejít z života, tj. právě tak, jako z života vyrostly křivdy, bolest a nenávisť. Rány rozdělení se musí zhojit. Naší snahou ať je tedy spolupráce. Ať o ni usiluje každý tam, kde právě stojí, v malém i velkém. Pochopme konečně, že práce spojuje, zisk na úkor druhých rozděluje..... Žehnám vám. Vyzývám vás, staňte se nositeli míru. Žehnám vám - Ve jménu Otce i Syna i Svatého Ducha.

Pozvánky.

14. pěší pouť na Velehrad. Severozápadní proud (**Do tohoto společenství jsou pozváni a účastní se ho poutníci z oblastí kolem měst: Sebranice u Litomyšle, Bystré, Žďár n/Sáz, Nové Město na Moravě, Bystřice, Olešnice, Kunštát, Letovice, Boskovice**). Jsou také zváni všichni ostatní, kteří chtějí poznat trasu která vede krásnou krajinou: Českomoravská vysočina, Boskovická pánev, Moravský kras, Dražanská vrchovina, Žďánický les, Chřiby.

Předetapa začíná **v neděli 17. 8. ve 14 hodin v Radešinské Svatce** – pod vedením otců pallotínů a P. Pavla Habrovice. Končí na **Vítochově v 19 hodin mši svatou.**

Úvodní etapa: Vítochov v pondělí 18.8. ve 12 hodin - žehnání poutních křížků novým poutníkům a pozhánání na cestu ze starobylého, krásného poutního cyrilometodějského Vítochova přes Vír (sv. Sedmipočetníci) do Olešnice.

1. etapa: v **úterý 19. 8. ráno z Olešnice** přes Letovice do Boskovic.

2. etapa: ve **středu 20. 8. z Boskovic** přes Sloup, Senetářov do Ruprechtova.

3. etapa: ve **čtvrtek 21. 8. z Ruprechtova** přes Rostěnice do Milonic.

4. etapa: v **pátek 22. 8. z Milonic**, přes Koryčany, horu sv. Klimenta do Boršic.

Poslední etapa: v **sobotu 23. 8. posílení poutníky, kteří přijedou za námi autobusy z Boršic na Velehrad.**

Zatím máme přihlášeno 30 pěších poutníků. Vy kteří máte zájem se poutě zúčastnit – pěšky nebo autobusem - **je třeba se přihlásit co nejdříve!!! Proč?** Svou přihláškou dáte odpověď na mnoho věcí, které **je třeba domluvit, připravit předem.** Např. – kolik nových poutnických křížků, kolik zpěvníčků, autobusů, doprovodných vozidel, obědů, noclehů, večerí, členů dopravní služby, atd.; atpd. Není toho málo a předem děkuji všem, kteří pomáhají a těm, kteří jim svým včasným přihlášením službu usnadní. Přihlášky u jáhna Ladislava Kince na níže uvedených kontaktech. Záloha na dopravu zavazadel, pití na cestě a další – 200 Kč, děti 100 Kč (děti z početných rodin a jejich rodiče neplatí – díky podpoře dobrodinců).

Subotní pouť autobusem na závěrečnou etapu 14. pěší poutě na Velehrad - 23. 8. 2014 – do Boršic a společná poslední etapa na Velehrad. Záloha 250 Kč. Také na tuto pouť je nutné se co nejdříve přihlásit u jLK.

Národní pouť rodin – Žďár n/Sáz – 29. – 30. 8. 2014 – vše na www.narodnipoutrocin.cz.

11. pěší smírná pouť P. MUDr. Ladislava Kubíčka v sobotu **13. 9. 2014.**

Plán konání prosebných putovních mariánských poutí NJ rok 2014, 2015

2014	13. říjen Jámy	13. listopad Měřín	15. prosinec Olešnice
2015	leden Velké Meziříčí	únor Rad. Svatka	březen Křižanov
	duben Lísek	květen Nové Veselí	červen Jimramov
	červenec Oslavice	srpen Olešná	září Radostín
	říjen Jámy	listopad Bystré	prosinec Olešnice
2016	květen Bohdalov		

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -

Srdečně Vás zveme na 177. pouť NJ – v pátek 12. září 2014 v 18 hodin do Pavlova.

Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 8. 2014. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Zpravodaj NJ sestavuje, vydává, o Vaše modlitby prosí a všem čtenářům žehná – jáhen Ladislav Kinc, 59264 Prosetín 79, tel.č. 516 463 315, 606 948 970, 731136801(církevní síť) e.mail– kinc@biskupstvi.cz Plakátky, zpravodaje a vše ostatní také na internetových stránkách: www.rovecne.farnost.cz.